

Uzasadnienie

Pismem z dnia 2 lutego 2021r. (...) sp. z o.o. wniosła skargę na radcę prawnego A. B. (1) o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego względem niego, o to że działając jako pełnomocnik (...) sp. z o.o. dokonując czynności w toku dochodzenia wierzytelności od (...) sp. z o.o. działał w sposób naruszający zasady etyki radcy prawnego a w szczególności w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami oraz przekraczając wolność słowa i pisma.

Skarżąca podniosła, że sposób dochodzenia wierzytelności przez radcę prawnego A. B. (2) od (...) sp. z o.o. jest co najmniej wątpliwy i budzi poważne wątpliwości.

W przedmiotowej sprawie postanowieniem z dnia 8 marca 2021r. wydanym w sprawie o sygn. Akt RD 23/21 Rzecznik Dyscyplinarny postanowił odmówić wszczęcia dochodzenia wobec prawnego A. B. (2) na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art.17 §1 pkt 1 k.p.k w zw. z art.74(1) ustawy z dnia 6 lipca 1982r., o radcach prawnych (Dz.U. Z 2020 poz 75).

W trakcie czynności sprawdzających Rzecznik Dyscyplinarny ustalił, że radca prawny A. B. (2) jest pełnomocnikiem (...) sp. z o.o. na etapie postępowania przedsądowego i sądowego.

Pismami z dnia 29 maja 2020r. (...) sp. z o.o. zawiadomiła skarżącą o cesji wierzytelności przysługującej (...) sp. z o.o., M. K. oraz (...) sp. z o.o. oraz wezwała do zapłaty wierzytelności wynikających ze wskazanych pismach fakturach. Za pośrednictwem wiadomości e-mail z dnia 21 lipca 2020r.

Specjalista ds. windykacji (...) sp. z o.o. poinformował skarżącą, że w przypadku braku zapłaty zostanie złożony wniosek o ogłoszenie upadłości spółki. Pismem z dnia 4 sierpnia 2020r., radca prawny A. B. (2) skierował do (...) sp. z o.o. pismo, w którym poinformował, że po analizie akt sprawy stwierdził brak podstaw do kwestionowania wierzytelności. Radca prawny A. B. (2) następnie skierował do Sądu Okręgowego w warszawie pozew o zapłatę kwoty 313 502,40 zł od (...) sp. z o.o. oraz do Sądu Rejonowego (...) pozew o zapłatę kwoty 29 766 zł od (...) sp. z o.o. wierzytelności przysługującej (...) sp. z o.o. od (...) sp. z o.o.

OSD 14/21

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Rzecznik Dyscyplinarny nie stwierdził popełnienia przez radcę prawnego A. B. (2) czynów które mogły by zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne i w związku z tym, wydał postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Odwołanie na powyższe postępowanie Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł skarżący zarzucając brak rozważenia podniesionych w skardze okoliczności wskazując, że wydane przez Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie jest w jego ocenie przedwczesne i zostało wydane bez prawidłowego i dogłębnego zbadania wszystkich aspektów sprawy, w tym przeprowadzenia pełnego postępowania wyjaśniającego.

W ocenie skarżącego użycie przez radcę prawnego A. B. (2) w piśmie skierowanym do (...) sp. z o.o. formułą „został / nie został skierowany” jest niezgodne z zasadami etyki radcy prawnego i miało to na celu wywarcie na skarżącej nacisku, szantażu. W ocenie skarżącego Rzecznik Dyscyplinarny skupił się na kwestiach pobocznych, a nie próbował w żaden sposób ocenić formuły, którą posłużył się radca prawny, a która w ocenie skarżącego nie przystoi osobie wykonującej zawód zaufania publicznego.

Skarżący uważa, że Rzecznik Dyscyplinarny w sposób pobieżny ocenił zachowanie radcy prawnego A. B. (2) odnośnie sporządzenia pozwu w sprawie na ponad 300 tys. zł. W ocenie skarżącego zauważalne jest również, że Rzecznik Dyscyplinarny całkowicie pominął kwestie powiązań osobowych na które skarżący wskazywał w złożonej skardze. S. wskazał, że wątpliwe pozostaje powiązanie radcy prawnego A. B. (2) reprezentującego spółkę (...) w której prezesem spółki jest E. B.. W ocenie skarżącego Rzecznik Dyscyplinarny całkowicie pominął ten fakt i nie dostrzegł, że sprawa

jest wysoce wątpliwa gdyż radca prawny związany jest z firmą (...) od wielu lat w różnych konfiguracjach prawnych co w ocenie skarżącego powinno zostać zbadane i wyjaśnione w uzasadnieniu decyzji pod kątem zasad wykonywania przez niego zawodu.

W ocenie skarżącego Rzecznik w toku postępowania nie skorzystał z uprawnień, które, mu przysługują w tym nie zażądał uzupełnienia od skarżącego informacji zawartych w skardze, dodatkowych dokumentów, odpowiednich wyjaśnień. W ocenie skarżącego brak zweryfikowania tych informacji i dokonanie jedynie pobieżnej analizy załączonych do skargi dokumentów nie jest wystarczające.

OSD 14/21

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył co następuje:

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy i ustalony stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że odwołanie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie wobec czego postanowił stosownie do art. 437 § 1 k.p.k. w związku z art. 74(1) pkt 1 ustawy o radcach prawnych oraz art.17 1 § pkt 2 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 18 lutego 2021r., o odmowie wszczęcia dochodzenia RD 119/20.

Przede wszystkim Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela ustalenia faktyczne rzecznika Dyscyplinarnego i przyjmuje je za własne.

Zgodzić się wypada z twierdzeniami Rzecznika Dyscyplinarnego, że radca prawny świadcząc pomoc prawną na rzecz spółki (...) sp. z o.o. działał w interesie swojej klientki na etapie postępowania przedsądowego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo zwrócił uwagę, że przysługująca radcy prawnemu wolność słowa i pisma przy wykonywaniu czynności zawodowych wynika ze specyfiki zawodu zaufania publicznego, jakim jest zawód radcy prawnego.

Ta wolność słowa i pisma w związku z wykonywaniem zawodu, oznacza, że radca prawny może w sferze komunikacji podejmować wszelkie czynności zmierzające do realizacji lub ochrony powierzonych mu praw i obowiązków innych osób. Działania te nie mogą jednak wykraczać poza granice wyznaczone przez przepisy prawa i rzeczową potrzebę.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny tak jak i Rzecznik Dyscyplinarny przyjmując, iż rzeczowa potrzeba to tylko takie działanie lub zestaw działań związanych z wykonywaniem zawodu, które w danych okolicznościach są konieczne i niezbędne dla skutecznego chronienia powierzonego radcy prawnemu interesu klienta, zgodnie z zasadami profesjonalnego udzielania pomocy prawnej przez reprezentanta zawodu zaufania publicznego trafnie ocenił, że postępowanie radcy prawnego A. B. (2) nie przekroczyło tych granic.

Również w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego na gruncie odpowiedzialności dyscyplinarnej nie mają znaczenia podnoszone przez skarżącą zarzuty merytoryczne w zakresie wytoczonych powództw co do ważności cesji wierzytelności, jej zasadności czy też jej istnienia.

W świetle postanowień art. 38 ust. 3 K.E.R.P. oczywistym jest, że radca prawny nie może świadomie podawać informacji nieprawdziwych. Podawanie niezgodnych z prawdą informacji uzyskanych od klienta może generować odpowiedzialność dyscyplinarną, jeżeli radca prawny

OSD 14/21

podaje takie nieprawdziwe informacje świadomie. Radca prawny nie ma przy tym obowiązku weryfikacji faktów i twierdzeń podawanych przez stronę i nie ponosi odpowiedzialności za ich zgodność z prawdą, chyba że wzbudzają one oczywiste wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistością.

Nawiązując do dokonanych w rozpoznawanej sprawie ustaleń oraz dokumentacji sprawy wywieść należy, że ocena stanu faktycznego w złożonym przez radcę prawnego pozwie oraz dowodów zgromadzonych w toku postępowania

sądowego należy do sądu cywilnego rozpoznającego sprawę. Strony mające sprzeczne interesy, mogą przedstawić odmienne stanowiska w sprawie i przedkładać dowody na potwierdzenie swoich racji.

Należy pamiętać, że ostateczna ocena sprawy należy do sądu, który ocenia twierdzenia przedstawione przez strony oraz dowody na ich poparcie. Sąd cywilny władnym rozstrzygnięcia, która ze stron postępowania wykazała słusność swojego stanowiska, żądań czy zarzutów przedstawionych w sprawie. Nie jest rolą ani Rzecznika Dyscyplinarnego ani też Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ocena twierdzeń i dowodów zgromadzonych w sprawie cywilnej czy też rozstrzygnięcie sprawy należącej do kompetencji sądu cywilnego. Zarówno (...) jak i Rzecznik Dyscyplinarny analizuje i ocenia postępowanie radcy prawnego pod kątem zgodności z prawem, zasadami etyki i godności zawodu.

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postanowieniem z dnia 8 marca 2021r. zasadnie odmówił wszczęcia dochodzenia dyscyplinarnego wobec radcy prawnego A. B. (2).

Rozpoznając sprawę z odwołania na powyższe postanowienie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) W. nie dopatrył się deliktu dyscyplinarnego w postępowaniu Radcy Prawnego i w tym stanie rzeczy na podstawie art. 17 §1 pkt 2 k.p.k. w związku z art.465 §1 kpk i art.74 (1) ustawy o radcach prawnych orzeczono jak w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70 6 ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku, poz. 75) w zw. z § 1 ust. 1 Uchwały nr 330/2015 Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 16 czerwca 2015 r. sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia ryczałtowego dla członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., zgodnie z którym zryczałtowanymi kosztami w wysokości

OSD 14/21

1.000,00 zł (słownie: tysiąc złotych), postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym, obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74 1 oraz stosownie do treści art. 70 2 ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 75 z późn.zm.), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy